

Vážení čtenáři,

Fórum ochrany přírody se má zjevně k světu. Po nelehkých začátcích plných nejistoty vstoupilo do fáze, kdy lze bez váhání konstatovat, že hlavní cíl iniciativy – vytvoření informační a vzdělávací platformy, v rámci níž veřejnost získá lepší teoretické znalosti o fungování přírodních procesů a přístup k nejnovějším relevantním vědeckým výsledkům z Česka i zahraničí – se daří naplňovat. Kvalitně vedené webové stránky, internetové semináře k vybraným tématům, pravidelná setkání účastníků Fóra a v neposlední řadě stejnojmenný časopis jsou pevně ukotvené základy, na kterých se dá budovat. V tomto čísle časopisu se opět ukazuje, jak silný je pojem „divočina“ a v jak širokém spektru problémů jej lze bez skrupulí používat. Této problematice se nakonec věnovalo již osmé setkání Fóra ochrany přírody, o kterém je dále krátce referováno. Svým způsobem se divočiny dotýkají i příspěvky Tomáše Vršky (polemika nad bezzá Sahovostí v NP Podyjí), rovněž pak Kláry a Jiřího Řehounekových, Jiřího Vojara a spolupracovníků a Eriky Reitschmiedové s Janem Frouzem, kteří upozorňují na význam ponechání alespoň části post-těžebních prostorů spontánním přírodním procesům. Vzniká tak „nová divočina“, která hostí cenná společenstva organismů. V článkách Lukáše Mertý a kolektivu a Ondřeje Sedláčka s Pavlem Marhoulem je upozorněno na značný význam řízených disturbancí ve stávajících i bývalých vojenských újezdech pro uchování výjimečných stanovišť či unikátního prostředí pro vzácné organizmy. Nanejvýše zajímavé jsou výsledky sociologického průzkumu, zaměřeného na postoje českých občanů k problematice ochrany přírody.

Blahopřeji Fóru ochrany přírody i jeho časopisu k nepřehlédnutelnému úspěchu a přeji do budoucna mnoho zdaru.

Vladimír Bejček

děkan Fakulty životního prostředí
ČZU v Praze